

Dziennik Urzędowy L 162

Unii Europejskiej



Wydanie polskie

Legislacja

Tom 59

21 czerwca 2016

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (UE) 2016/983 z dnia 20 czerwca 2016 r. uchylające rozporządzenie (WE) nr 234/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/984 z dnia 7 czerwca 2016 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Krupnioki śląskie (ChOG)]** 3
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/985 z dnia 7 czerwca 2016 r. zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Agneau de Pauillac (ChOG)]** 4
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/986 z dnia 13 czerwca 2016 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Γλυκό Τριαντάφυλλο Αγρού (Glyko Triantafyllo Agrou) (ChOG)]** 5
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/987 z dnia 20 czerwca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 6
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/988 z dnia 20 czerwca 2016 r. określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 442/2009 w sektorze wieprzowiny 8

DECYZJE

- ★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/989 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Francji – EGF/2015/010 FR/MoryGlobal)** 10

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/990 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Grecji – EGF/2015/011 GR/Supermarket Larissa)	12
★ Decyzja Rady (UE) 2016/991 z dnia 9 czerwca 2016 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii	14
★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/992 z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniająca w odniesieniu do Sri Lanki decyzję wykonawczą 2014/170/UE ustanawiającą wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania	15
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/993 z dnia 20 czerwca 2016 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/778 w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA)	18
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/994 z dnia 20 czerwca 2016 r. uchylająca wspólne stanowisko 2008/109/WPZiB dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Liberii	21
★ Decyzja Komisji (UE) 2016/995 z dnia 26 października 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.24571 – 2009/C (ex C 1/09, ex NN 69/08) przyznanej przez Węgry na rzecz MOL Nyrt. (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 7324) (1)	22

(1) Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2016/983

z dnia 20 czerwca 2016 r.

uchylające rozporządzenie (WE) nr 234/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2016/994 z dnia 20 czerwca 2016 r. uchylającą wspólne stanowisko 2008/109/WPZiB dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Liberii ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 25 maja 2016 r. rezolucją 2288 (2016) Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjęła decyzję o zakończeniu stosowania, ze skutkiem natychmiastowym, embarga na broń w związku z sytuacją w Liberii.
- (2) Dnia 20 czerwca 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/994 uchylającą wspólne stanowisko 2008/109/WPZiB dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Liberii.
- (3) Działanie regulacyjne na szczeblu unijnym jest konieczne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie Rady (WE) nr 234/2004 ⁽²⁾ traci moc.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Zob. s. 21 niniejszego Dziennika Urzędowego

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 234/2004 z dnia 10 lutego 2004 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1030/2003 (Dz.U. L 40 z 12.2.2004, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 20 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/984**z dnia 7 czerwca 2016 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Krupnioki śląskie (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Polski o rejestrację nazwy „Krupnioki śląskie” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Krupnioki śląskie” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Krupnioki śląskie” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 z 20.2.2016, s. 17.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/985**z dnia 7 czerwca 2016 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Agneau de Pauillac (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Francji o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Agneau de Pauillac”, zarejestrowanego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2400/96 ⁽²⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 637/2004 ⁽³⁾.
- (2) Jako że proponowana zmiana nie jest zmianą nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Agneau de Pauillac” (ChOG).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2400/96 z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie wpisu niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 327 z 18.12.1996, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 637/2004 z dnia 5 kwietnia 2004 r. uzupełniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w sprawie wpisu niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” (Agneau de Pauillac i Agneau du Poitou-Charentes) (Dz.U. L 100 z 6.4.2004, s. 31).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 61 z 17.2.2016, s. 26.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/986**z dnia 13 czerwca 2016 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Γλυκό Τριαντάφυλλο Αγρού (Glyko Triantafyllo Agrou) (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Cypru w sprawie rejestracji nazwy „Γλυκό Τριαντάφυλλο Αγρού” (Glyko Triantafyllo Agrou) został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Γλυκό Τριαντάφυλλο Αγρού” (Glyko Triantafyllo Agrou) powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Γλυκό Τριαντάφυλλο Αγρού” (Glyko Triantafyllo Agrou) (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 2.3. Chleb, ciasta, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 52 z 11.2.2016, s. 19.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/987**z dnia 20 czerwca 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)			
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie	
0702 00 00	MA	132,7	
	ZZ	132,7	
0709 93 10	TR	137,2	
	ZZ	137,2	
0805 50 10	AR	169,4	
	BR	92,5	
	MA	179,9	
	TR	151,6	
	UY	147,6	
	ZA	174,3	
	ZZ	152,6	
	0808 10 80	AR	117,9
		BR	88,5
CL		125,6	
CN		66,5	
NZ		156,7	
SA		114,4	
US		120,4	
ZA		115,7	
ZZ		113,2	
0809 10 00		TR	265,2
	ZZ	265,2	
0809 29 00	TR	389,4	
	ZZ	389,4	
0809 30 10, 0809 30 90	TR	143,1	
	ZZ	143,1	
0809 40 05	TR	180,1	
	ZZ	180,1	

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/988**z dnia 20 czerwca 2016 r.****określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 442/2009 w sektorze wieprzowiny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 442/2009 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze wieprzowiny. Kontyngenty określone w części B załącznika I do wspomnianego rozporządzenia są administrowane zgodnie z metodą równoczesnego analizowania wniosków.
- (2) Ilości objęte wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz złożonymi w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 7 czerwca 2016 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2016 r., są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonej dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 442/2009 i które należy dodać do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2016 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 442/2009 z dnia 27 maja 2009 r. w sprawie otwarcia kontyngentów taryfowych w sektorze wieprzowiny oraz administrowania nimi (Dz.U. L 129 z 28.5.2009, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2016 r. (w kg)
09.4038	8 516 250
09.4170	1 230 500
09.4204	1 156 000

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/989

z dnia 8 czerwca 2016 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Francji – EGF/2015/010 FR/MoryGlobal)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jest zapewnienie wsparcia zwolnionym pracownikom i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją, w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego lub w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, oraz udzielenie im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) W dniu 19 listopada 2015 r. Francja złożyła wniosek nr EGF/2015/010 FR/ MoryGlobal w sprawie wkładu finansowego z EFG w związku ze zwolnieniami pracowników w przedsiębiorstwie MoryGlobal SAS we Francji. Wniosek został uzupełniony o dodatkowe informacje złożone zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG.
- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy w wysokości 5 146 800 EUR w odpowiedzi na wniosek złożony przez Francję.
- (5) W celu ograniczenia do minimum czasu potrzebnego do uruchomienia EFG niniejszą decyzję należy stosować od dnia jej przyjęcia,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016 z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji udostępnia się kwotę 5 146 800 EUR w postaci środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Stosuje się ją od dnia 8 czerwca 2016 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 8 czerwca 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/990**z dnia 8 czerwca 2016 r.****w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Grecji – EGF/2015/011 GR/Supermarket Larissa)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jest zapewnienie wsparcia zwolnionym pracownikom i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją, w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego lub w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, oraz udzielenie im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) W dniu 26 listopada 2015 r. władze greckie złożyły wniosek nr EGF/2015/011 GR/Supermarket Larissa dotyczący wkładu finansowego z EFG w związku ze zwolnieniami pracowników w przedsiębiorstwie Supermarket Larissa ABEE w Grecji. Wniosek został uzupełniony o dodatkowe informacje złożone zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG.
- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 Grecja zdecydowała się na świadczenie zindywidualizowanych usług współfinansowanych przez EFG także na rzecz 543 młodych osób niepracujących, niekształących się ani nieszkolących się (młodzieży NEET).
- (5) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy na kwotę 6 468 000 EUR dla wniosku złożonego przez Grecję.
- (6) W celu ograniczenia do minimum czasu potrzebnego do uruchomienia EFG, niniejszą decyzję należy stosować od dnia jej przyjęcia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016 z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji udostępnia się kwotę 6 468 000 EUR w postaci środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Stosuje się ją od dnia 8 czerwca 2016 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 8 czerwca 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2016/991**z dnia 9 czerwca 2016 r.****w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. W dniu 9 października 2015 r. decyzją Rady (UE) 2015/1915 ⁽⁴⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Estebana MASA PORTELLA zajął Marc PONS i PONS.
- (2) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Marca PONSÁ i PONSÁ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Pilar COSTA i SERRA, *Consejera de Presidencia del Gobierno de las Islas Baleares*.**Artykuł 2**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
G.A. VAN DER STEUR
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1915 z dnia 9 października 2015 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów dwóch członków i trzech zastępców członków z Hiszpanii (Dz.U. L 280 z 24.10.2015, s. 26).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2016/992**z dnia 16 czerwca 2016 r.**

zmieniająca w odniesieniu do Sri Lanki decyzję wykonawczą 2014/170/UE ustanawiającą wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 34 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym (NNN) połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 określono procedury dotyczące uznawania państw trzecich za niewspółpracujące i działań podejmowanych w odniesieniu do państw uznanych za niewspółpracujące państwa trzecie, oraz sporządzono wykaz niewspółpracujących państw trzecich, procedurę usunięcia z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, oraz przewidziano opublikowanie wykazu niewspółpracujących państw trzecich i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 decyzją Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. ⁽²⁾ („decyzja z dnia 15 listopada 2012 r.”) Komisja powiadomiła osiem państw trzecich o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie. Wśród tych państw była Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki.
- (4) W decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja uwzględniła informacje dotyczące najważniejszych faktów i analiz, które stanowiły podstawę możliwości takiego uznania.
- (5) Również w dniu 15 listopada 2012 r. odrębnymi pismami Komisja powiadomiła osiem państw trzecich, w tym Sri Lankę, o rozważanej możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie.
- (6) W decyzji wykonawczej 2014/715/UE ⁽³⁾ Komisja wskazała Sri Lankę jako niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 Komisja podała powody, dla których uznała, że Sri Lanka nie wypełniła spoczywających na niej jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu na mocy prawa międzynarodowego obowiązków w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie powiadomienia państw trzecich o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. C 354 z 17.11.2012, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/715/UE z dnia 14 października 2014 r. określająca państwo trzecie, które Komisja uznaje za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 297 z 15.10.2014, s. 13).

- (7) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 Rada, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2015/200⁽¹⁾, dokonała zmiany w wykazie niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN, wpisując do tego wykazu Sri Lankę.
- (8) Po tej zmianie Komisja umożliwiła Sri Lance kontynuowanie dialogu zgodnie z merytorycznymi i proceduralnymi wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne, w tym ustnych i pisemnych uwag, w celu umożliwienia Sri Lance naprawienia sytuacji, która doprowadziła do umieszczenia jej w wykazie, a także podjęcia konkretnych środków umożliwiających usunięcie stwierdzonych uchybień. Wynikiem tego procesu było stwierdzenie przez Komisję, że Sri Lanka naprawiła sytuację i podjęła działania naprawcze.
- (9) Na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 Rada powinna zatem zmienić decyzję wykonawczą 2014/170/UE⁽²⁾ i usunąć Sri Lankę z wykazu niewspółpracujących państw trzecich.
- (10) Z chwilą przyjęcia niniejszej decyzji o usunięciu Sri Lanki z wykazu niewspółpracujących państw trzecich zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 decyzja wykonawcza 2014/715/UE o uznaniu tego kraju za niewspółpracujące państwo trzecie powinna być bezprzedmiotowa.

2. USUNIĘCIE SRI LANKI Z WYKAZU NIEWSPÓLPRACUJĄCYCH PAŃSTW TRZECICH

- (11) Po przyjęciu decyzji wykonawczej 2014/715/UE oraz decyzji wykonawczej (UE) 2015/200 Komisja kontynuowała swój dialog ze Sri Lanką. W szczególności okazało się, że Sri Lanka wdrożyła swoje obowiązki wynikające z prawa międzynarodowego i przyjęła odpowiednie ramy prawne w celu zwalczania połowów NNN. Wprowadziła odpowiedni i skuteczny system monitorowania, kontroli i inspekcji poprzez wprowadzenie dzienników połowowych do rejestrowania danych na temat połowów oraz radiowych sygnałów wywoławczych statków rybackich, a także wyposażenie wszystkich jednostek floty pełnomorskiej w satelitarny system monitorowania statków („VMS”). Ustanowiła odstraszający system sankcji, dokonała przeglądu krajowych ram prawnych w dziedzinie rybołówstwa, jak również zapewniła właściwe wdrożenie systemu świadectw połowowych. Sri Lanka ponadto ciągle podnosiła poziom przestrzegania swych zobowiązań międzynarodowych, w tym zobowiązań wynikających z zaleceń i rezolucji regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem („RFMO”), takich jak środki kontroli przeprowadzanej przez państwo portu i transpozycji przepisów RFMO do prawa lankijskiego, i przyjęła krajowy plan przeciwdziałania połowom NNN, zgodny z międzynarodowym planem działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom.
- (12) Komisja dokonała przeglądu dotrzymywania przez Sri Lankę zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, zgodnie z ustaleniami zawartymi w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., decyzji wykonawczej 2014/715/UE i decyzji wykonawczej (UE) 2015/200 oraz zgodnie z istotnymi informacjami przekazanymi na ten temat przez Sri Lankę. Zbadała ona również środki wprowadzone w celu naprawienia sytuacji, jak również gwarancje udzielone przez właściwe organy Sri Lanki.
- (13) Na podstawie powyższych faktów Komisja doszła do wniosku, że działania podejmowane przez Sri Lankę w świetle jej obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery są wystarczające, by spełnić postanowienia art. 94, 117 i 118 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz art. 18, 19, 20 i 23 Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza. Komisja doszła do wniosku, że argumenty przedstawione przez Sri Lankę dowiodły, iż sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia Sri Lanki w wykazie została naprawiona i że państwo to podjęło konkretne działania pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji.
- (14) W świetle tych okoliczności i na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 Rada powinna uznać, że Sri Lankę należy usunąć z wykazu niewspółpracujących państw trzecich. W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2014/170/UE.
- (15) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości podjęcia przez Radę lub Komisję kroków, zgodnie z rozdziałem VI rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, w przypadku gdyby z faktów wynikało, że Sri Lanka nie spełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/200 z dnia 26 stycznia 2015 r. zmieniająca w odniesieniu do Sri Lanki decyzję wykonawczą 2014/170/UE ustanawiającą wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 33 z 10.2.2015, s. 15).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/170/UE z dnia 24 marca 2014 r. ustanawiająca wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 91 z 27.3.2014, s. 43).

- (16) Ze względu na negatywne skutki powodowane przez wpis do wykazu niewspółpracujących państw trzecich należy ze skutkiem natychmiastowym usunąć Sri Lankę z tego wykazu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Sri Lankę usuwa się z załącznika do decyzji wykonawczej 2014/170/UE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 16 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
L.F. ASSCHER
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/993**z dnia 20 czerwca 2016 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/778 w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/778 ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 23 maja 2016 r. Rada w swoich konkluzjach na temat operacji EUNAVFOR MED SOPHIA z zadowoleniem przyjęła gotowość przewodniczącego Rady Prezydenckiej Libijskiego Rządu Jedności Narodowej do współpracy z Unią na podstawie tych konkluzji, zgodziła się na przedłużenie mandatu operacji EUNAVFOR MED SOPHIA o rok oraz – zachowując jako priorytet jej główny mandat – na dodanie dwóch dodatkowych zadań:
 - budowania zdolności i szkolenia libijskiej straży przybrzeżnej i marynarki, a także wymiany informacji z nimi, w oparciu o wniosek prawowitych władz Libii, z uwzględnieniem potrzeby zachowania samoopowiedzialności Libii,
 - przyczyniania się do wymiany informacji oraz do wdrażania embarga ONZ na broń na morzu pełnym u wybrzeży Libii na podstawie nowej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ.
- (3) Rada Bezpieczeństwa ONZ nakładała, zmieniała lub potwierdzała embargo na dostawy broni do Libii w drodze rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) nr: 1970 (2011), 1973 (2011), 2009 (2011), 2040 (2012), 2095 (2013), 2144 (2014), 2174 (2014), 2213 (2015), 2214 (2015) oraz 2278 (2016).
- (4) W dniu 14 czerwca 2016 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 2292 (2016) w sprawie embarga na broń nałożonego na Libię, w szczególności wyrażając obawę, że na pogarszanie się sytuacji w Libii wpływa przemyt nielegalnej broni i materiałów pokrewnych.
- (5) Rada podkreśla pilną potrzebę rozpoczęcia wdrażania operacyjnego dwóch zadań wspierających przez zakończeniem pierwotnego mandatu operacji EUNAVFOR MED SOPHIA.
- (6) Należy odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2015/778,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2015/778 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Unia prowadzi wojskową operację zarządzania kryzysowego służącą zakłóceniu modelu działalności sieci przemytu ludzi i handlu ludźmi w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (zwaną dalej »operacją EUNAVFOR MED SOPHIA«) poprzez podejmowanie systematycznych działań służących rozpoznawaniu, przejmowaniu i unieszkodliwianiu statków i zasobów wykorzystywanych przez przemytników i handlarzy, lub gdy podejrzewa się takie ich wykorzystywanie, zgodnie z mającymi zastosowanie postanowieniami prawa międzynarodowego, w tym UNCLOS i wszelkimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ. W tym celu operacja EUNAVFOR MED SOPHIA zapewnia również szkolenia libijskiej straży przybrzeżnej i marynarce wojennej. Ponadto operacja przyczynia się do zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią na swoim uzgodnionym obszarze działań zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1970 (2011) oraz późniejszymi rezolucjami w sprawie embarga na dostawy broni do Libii, w tym rezolucją RB ONZ nr 2292 (2016).”;

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/778 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) (Dz.U. L 122 z 19.5.2015, s. 31).

- 2) w art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeśli chodzi o jej podstawowe zadania odnoszące się do przemytu ludzi i handlu ludźmi, operacja EUNAVFOR MED SOPHIA będzie prowadzona w kolejnych fazach oraz zgodnie z wymogami prawa międzynarodowego.”;

- 3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Budowanie potencjału oraz szkolenie libijskiej straży przybrzeżnej i marynarki wojennej

1. Jako zadanie wspierające, operacja EUNAVFOR MED SOPHIA pomaga w tworzeniu zdolności oraz szkoleniu libijskiej straży przybrzeżnej i marynarki wojennej w zadaniach związanych z egzekwowaniem prawa na morzu, w szczególności aby zapobiec przemytowi ludzi i handlowi ludźmi.

2. Gdy KPiB uzna, że zakończono niezbędne przygotowania, w szczególności jeśli chodzi o tworzenie sił i procedury weryfikacji stażystów, zadanie wspierające, o którym mowa w ust. 1, będzie wykonywane na pełnym morzu w uzgodnionym obszarze działań operacji EUNAVFOR MED SOPHIA określonym w odpowiednich dokumentach dotyczących planowania.

3. Zadanie wspierające, o którym mowa w ust. 1, może również być wykonywane na terytorium – w tym na wodach terytorialnych – Libii lub przyjmującego państwa trzeciego sąsiadującego z Libią, w przypadku gdy KPiB tak postanowi po wydaniu oceny przez Radę na podstawie zaproszenia przez Libię lub odnośnego państwa przyjmującego oraz zgodnie z prawem międzynarodowym.

4. Mając na uwadze wyjątkowe wymogi operacyjne, część wspierającego, o którym mowa w ust. 1, można przeprowadzić, na zaproszenie, w jednym z państw członkowskich, w tym w odpowiednich ośrodkach szkoleniowych.

5. W zakresie wymaganych przez zadanie wspierające, o którym mowa w ust. 1, operacja EUNAVFOR MED SOPHIA może gromadzić, przechowywać i przekazywać państwom członkowskim, UNSMIL, Europolowi i Fronteksowi informacje, w tym dane osobowe, zgromadzone do celów procedur weryfikacji ewentualnych stażystów, o ile udzielili oni swojej zgody na piśmie. Ponadto operacja EUNAVFOR MED SOPHIA może gromadzić i przechowywać niezbędne informacje medyczne i dane biometryczne stażystów, którzy wyrazili swoją zgodę na piśmie.

Artykuł 2b

Przyczynianie się do wymiany informacji oraz do wdrażania embarga ONZ na broń na morzu pełnym u wybrzeży Libii

1. W ramach zadania wspierającego, polegającego na przyczynianiu się do wdrażania embarga ONZ na broń na morzu pełnym u wybrzeży Libii, operacja EUNAVFOR MED SOPHIA gromadzi i przekazuje informacje odnośnym partnerom i agencjom za pośrednictwem mechanizmów określonych w dokumentach dotyczących planowania, aby przyczynić się do kompleksowej orientacji sytuacyjnej na morzu w uzgodnionym obszarze działań określonym w odpowiednich dokumentach dotyczących planowania. W przypadku gdy takie informacje są oznaczone klauzulą o poziomie nie wyższym niż »RESTREINT UE/EU RESTRICTED«, można je przekazywać odnośnym partnerom i agencjom zgodnie z decyzją 2013/488/UE oraz na podstawie uzgodnień zawartych między WP a tymi partnerami, z pełnym poszanowaniem zasad wzajemności i pluralizmu. Otrzymane informacje niejawnie wykorzystywane są przez operację EUNAVFOR MED SOPHIA bez rozróżnienia pomiędzy członkami swojego personelu i wyłącznie na podstawie wymogów operacyjnych.

2. Gdy KPiB uzna, że spełnione są odnośne warunki, operacja EUNAVFOR MED SOPHIA rozpocznie, na określonym w odpowiednich dokumentach dotyczących planowania uzgodnionym obszarze działań na morzu pełnym u wybrzeży Libii, inspekcje statków płynących do Libii lub z tego kraju, w przypadku gdy zaistnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że statki te przewożą broń lub materiały pokrewne do Libii lub z tego kraju, bezpośrednio lub pośrednio, z naruszeniem embarga na broń nałożonego na Libię, oraz podejmuje stosowne działania w celu przejścia i unieszkodliwienia takich towarów, w tym z myślą o przekierowaniu takich statków i ich załóg do odpowiedniego portu, aby ułatwić dokonanie takiego unieszkodliwienia, za zgodą państwa portu, zgodnie z odnośnymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym rezolucją RB ONZ nr 2292 (2016).

3. Zgodnie z odnośnymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym rezolucją RB ONZ nr 2292 (2016), operacja EUNAVFOR MED SOPHIA może, w trakcie inspekcji prowadzonych zgodnie z ust. 2, gromadzić dowody bezpośrednio związane z przewożeniem towarów zabronionych zgodnie z embargiem na dostawy broni do Libii. Może przekazywać takie dowody właściwym organom ścigania państw członkowskich lub odpowiednim organom Unii.”;

4) art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W okresie od dnia 18 maja 2015 r. do dnia 27 lipca 2016 r. kwota odniesienia dla wspólnych kosztów operacji EUNAVFOR MED SOPHIA wynosi 11,82 mln EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2015/528, wynosi 70 % w środkach na zobowiązania i 40 % w środkach na płatności.”;

5) w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W okresie od dnia 28 lipca 2016 r. do dnia 27 lipca 2017 r. kwota odniesienia dla wspólnych kosztów operacji EUNAVFOR MED SOPHIA wynosi 6 700 000 EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2015/528, wynosi 0 % w środkach na zobowiązania i 0 % w środkach na płatności.”;

6) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W przypadku konkretnej potrzeby operacyjnej WP jest upoważniony do udostępnienia prawowitym władzom Libii wszelkich informacji niejawnych UE do poziomu »RESTREINT UE/EU RESTRICTED« wytworzonych do celów operacji EUNAVFOR MED SOPHIA, zgodnie z decyzją 2013/488/UE. W tym celu WP dokonuje niezbędnych uzgodnień z właściwymi organami Libii.”;

7) w art. 13 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Operacja EUNAVFOR MED SOPHIA zostaje zakończona w dniu 27 lipca 2017 r.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 20 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/994**z dnia 20 czerwca 2016 r.****uchylająca wspólne stanowisko 2008/109/WPZiB dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Liberii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 12 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2008/109/WPZiB ⁽¹⁾ dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Liberii, w którym przewidziano embargo na broń.
- (2) 25 maja 2016 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję RB ONZ nr 2288 (2016) odnoszącą się do Liberii, która kończy, ze skutkiem natychmiastowym, obowiązywanie środków dotyczących broni, poprzednio określonych w pkt 2 rezolucji RB ONZ nr 1521 (2003) i zmienionych na mocy pkt 1 i 2 rezolucji RB ONZ nr 1683 (2006), pkt 1 lit. b) rezolucji RB ONZ nr 1731 (2006), pkt 3, 4, 5 i 6 rezolucji RB ONZ nr 1903 (2009), pkt 3 rezolucji RB ONZ nr 1961 (2010) i pkt 2 lit. b) rezolucji RB ONZ nr 2128 (2013).
- (3) Należy zatem uchylić wspólne stanowisko 2008/109/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uchyla się wspólne stanowisko 2008/109/WPZiB.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 20 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/109/WPZiB z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Liberii (Dz.U. L 38 z 13.2.2008, s. 26).

DECYZJA KOMISJI (UE) 2016/995**z dnia 26 października 2015 r.****w sprawie pomocy państwa SA.24571 – 2009/C (ex C 1/09, ex NN 69/08) przyznanej przez Węgry na rzecz MOL Nyrt.***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 7324)***(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

uwzględniając decyzję, na mocy której Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do pomocy SA.24571 (ex C-1/09, ex NN 69/08) ⁽¹⁾,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. KONTEKST**1.1. Przedmiotowe środki**

- (1) Ogólne zasady regulujące działalność górnictw na Węgrzech określone są w ustawie o górnictwie z 1993 r. ⁽²⁾ (zwanej dalej „ustawą o górnictwie”). W ustawie o górnictwie rozróżnia się działalność górnictw prowadzoną na podstawie dwóch różnych instrumentów prawnych: (i) koncesji ⁽³⁾; oraz (ii) zezwolenia ⁽⁴⁾. W obu przypadkach wydobycie surowców mineralnych podlega opłacie eksploatacyjnej wnoszonej na rzecz państwa, której kwotę określa się jako procent wartości wydobywanych minerałów.
- (2) Ustawa o górnictwie stanowi, że jeśli przedsiębiorstwo górnictw, które uzyskało zezwolenie na działalność wydobywczą, nie rozpocznie wydobycia w ciągu pięciu lat od daty wydania zezwolenia, prawo użytkowania górnictw zostaje cofnięte. Jednakże zgodnie z art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie termin ten może zostać przedłużony w drodze umowy między urzędem górnictw a przedsiębiorstwem górnictw. W takim wypadku przedsiębiorstwo górnictw płaci wyższą stawkę niż opłata zastosowana podczas składania pierwotnego wniosku, lecz nie wyższą niż 1,2-krotność pierwotnego poziomu.
- (3) Spółka Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (zwana dalej „MOL”) otrzymała kilka zezwoleń na wydobycie węglowodorów. Ze względu na fakt, że MOL nie rozpoczęło wydobycia węglowodorów w ciągu pięciu lat od dnia uzyskania zezwoleń, w dniu 22 grudnia 2005 r. właściwy minister zawarł z MOL umowę o przedłużeniu terminu (zwaną dalej „umową z 2005 r.”). W umowie z 2005 r. przewidziano opłatę za przedłużenie, której wysokość określa się w wymiarze rocznym do 2020 r., stosując pierwotną opłatę eksploatacyjną w wysokości 12 % i mnożnik wynoszący od 1,020 do 1,050.
- (4) Na mocy znowelizowanych przepisów ustawy o górnictwie, które weszły w życie w dniu 8 stycznia 2008 r., opłata eksploatacyjna w przypadku zezwoleń na wydobycie węglowodorów została podwyższona z 12 % do 30 % wartości wydobywanych minerałów ⁽⁵⁾ (dalej jako „nowelizacja ustawy o górnictwie z 2008 r.”). Wyższa opłata nie obowiązywała w stosunku do tych podmiotów, które uzyskały uprzednio przedłużenie zezwoleń na eksploatację.

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 z 28.3.2009, s. 63.⁽²⁾ 1993. évi XLVIII. Törvény a bányászatról (ustawa nr XLVIII z 1993 r. w sprawie górnictwa).⁽³⁾ Koncesje dotyczą tzw. „obszarów zamkniętych”, zasobnych w minerały i wysoko wartościowych. Koncesji udziela oferentom wyłonionym w przetargu nieograniczonym właściwy organ krajowy.⁽⁴⁾ Zezwolenia dotyczą tzw. „obszarów otwartych”, uważanych za mniej zasobne w minerały i mniej wartościowe. Właściwy organ krajowy nie może odmówić wydania zezwolenia, jeśli wnioskodawca spełnia warunki określone w przepisach prawnych.⁽⁵⁾ Podwyżka dotyczyła pól wprowadzonych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 1998 r. a 1 stycznia 2008 r.

1.2. Wszczęcie formalnego postępowania

- (5) Dnia 13 stycznia 2009 r. Komisja zdecydowała o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽⁶⁾ (TFUE) w sprawie środków wdrożonych przez Węgry i stanowiących domniemaną pomoc państwa na rzecz MOL. Decyzja Komisji z dnia 13 stycznia 2009 r. dotycząca sprawy SA.24571 (ex C 1/09; ex NN 69/08) („decyzja o wszczęciu postępowania”) została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 28 marca 2009 r.⁽⁷⁾
- (6) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła obawy, czy ciąg działań podjętych przez Węgry spowodował przyznanie MOL selektywnej korzyści. Na ciąg działań składały się dwa elementy – umowa z 2005 r. oraz nowelizacja ustawy o górnictwie z 2008 r. Po przeprowadzeniu wstępnej oceny Komisja stwierdziła, że węgierskie władze traktowały MOL w sposób bardziej przychylny niż jej konkurentów korzystających z tego samego systemu zezwoleń.

1.3. Zamknięcie formalnego postępowania

- (7) W decyzji 2011/88/UE⁽⁸⁾ w sprawie pomocy państwa SA.24571 (ex C 1/09; ex NN 69/08) udzielonej przez Węgry na rzecz MOL Nyrt. („zaskarżona decyzja”) Komisja stwierdziła, że środek na rzecz MOL, tj. połączenie umowy z 2005 r. z nowelizacją ustawy o górnictwie z 2008 r., stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Komisja zaleciła, by Węgry odzyskały pomoc udzieloną MOL w celu przywrócenia sytuacji istniejącej na rynku przed jej przyznaniem⁽⁹⁾.

1.4. Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 listopada 2013 r. w sprawie T-499/10, MOL przeciwko Komisji

- (8) W następstwie skargi wniesionej przez MOL Sąd w swoim wyroku z dnia 12 listopada 2013 r. w sprawie T-499/10⁽¹⁰⁾ stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji ze względu na fakt, że nie stwierdzono selektywnego charakteru środka.
- (9) Sąd stwierdził, że umowa z 2005 r. nie miała selektywnego charakteru. Sąd orzekł, że zakres uznania, jakim dysponowały węgierskie władze, umożliwił im zachowanie równego traktowania między przedsiębiorstwami górnictwymi znajdującymi się w porównywalnych sytuacjach. W związku z tym zdaniem Sądu, jeśli w późniejszym czasie warunki zewnętrzne wobec umowy, która nie zawiera elementu pomocy państwa, ulegają zmianie w taki sposób, że strona takiej umowy znajduje się w uprzywilejowanej sytuacji w stosunku do innych podmiotów, które nie zawarły podobnej umowy, fakt ten nie może wystarczyć, by umowa i późniejsza zmiana warunków zewnętrznych wobec tej umowy były postrzegane jako elementy składowe pomocy państwa.

1.5. Wyrok Trybunału z dnia 4 czerwca 2015 r. w sprawie C-15/14 P, Komisja przeciwko MOL

- (10) W wyroku z dnia 4 czerwca 2015 r. w sprawie C-15/14 P⁽¹¹⁾ Trybunał podtrzymał wyrok Sądu stwierdzający nieważność zaskarżonej decyzji.
- (11) W wyroku Trybunał potwierdził sformułowaną przez Sąd ocenę, zgodnie z którą nie stwierdza się selektywnego charakteru umowy z 2005 r., a połączenia umowy z 2005 r. oraz nowelizacji ustawy o górnictwie z 2008 r. nie można uznać za pomoc państwa do celów stosowania art. 107 ust. 1 TFUE.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 115 z 9.5.2008, s. 92.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 1.

⁽⁸⁾ Decyzja Komisji 2011/88/UE z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 1/09 (ex NN 69/08) udzielonej przez Węgry na rzecz MOL Nyrt. (Dz.U. L 34 z 9.2.2011, s. 55).

⁽⁹⁾ Kwota podlegająca zwrotowi wynosi 28 444,7 mln HUF za 2008 r. i 1 942,1 mln HUF za 2009 r. Jeśli chodzi o rok 2010 r., w odniesieniu do opłat eksploatacyjnych już wniesionych, kwotę podlegającą zwrotowi Węgry mają wyliczyć w taki sam sposób, jak za lata 2008 i 2009, do momentu uchylecia środka.

⁽¹⁰⁾ Sprawa T-499/10, MOL przeciwko Komisji, EU:T:2013:592.

⁽¹¹⁾ Sprawa C-15/14 P, Komisja przeciwko MOL, EU:C:2015:362.

- (12) Trybunał podkreślił, że istnieje zasadnicza różnica między badaniem selektywności ogólnych systemów zwolnień lub ulg, które z definicji przysparzają korzyści, a badaniem selektywności przepisów dyspozytywnych prawa krajowego przewidujących nałożenie dodatkowych obciążeń. W wypadku gdy władze krajowe nakładają dodatkowe obciążenia w celu zapewnienia równego traktowania podmiotów, sam fakt, że owe władze dysponują pewnym zakresem uznania określonym ustawowo, który nie jest nieograniczony, nie wystarczy, aby wykazać selektywność odnośnego systemu.
- (13) Z tego względu w opinii Trybunału przedmiotowa sprawa odróżnia się od przypadków, w których korzystanie z takiego zakresu uznania jest związane z przyznaniem korzyści na rzecz określonego podmiotu gospodarczego ⁽¹²⁾.
- (14) Ponadto Trybunał orzekł, że ramy prawne, na mocy których władze krajowe nakładają dodatkowe opłaty w celu zapewnienia równego traktowania podmiotów, mogą być uznane za selektywne jedynie wtedy, gdy władze krajowe, korzystając z przysługującego im zakresu uznania, sprzyjają niektórym podmiotom bez obiektywnego powodu.
- (15) Trybunał zaznaczył, że w przedmiotowej sprawie nie ma żadnych wskazówek, jakoby władze węgierskie, korzystając ze swojego prawa do podniesienia opłat eksploatacyjnych w przypadku przedłużenia zezwoleń na eksploatację, w sposób nieuzasadniony potraktowały MOL w przychylny sposób ⁽¹³⁾.
- (16) W związku z tym Trybunał stwierdził, że w omawianym przypadku nie można uznać ram prawnych regulujących zawieranie umów o przedłużeniu za selektywne.
- (17) W odniesieniu do ciągu działań stanowiących jeden środek pomocy Trybunał przywołał odnośne orzecznictwo, stanowiąc, że jeden środek pomocy może składać się z połączonych elementów, pod warunkiem że w świetle ich chronologii, ich celu i sytuacji przedsiębiorstwa w chwili dokonania tych interwencji wykazują one tak ścisły związek, że niemożliwe jest ich rozdzielenie ⁽¹⁴⁾.
- (18) W przedmiotowej sprawie Trybunał zaznaczył, że podwyżka opłat eksploatacyjnych, która weszła w życie w 2008 r., miała miejsce w kontekście podwyżki światowych kursów ropy naftowej, tj. państwo wykonywało swoje uprawnienia regulacyjne w obiektywnie uzasadniony sposób w związku ze zmianą rynku. Ponadto brak jest wskazówek potwierdzających, aby umowa z 2005 r. została zawarta w przewidywaniu takiej podwyżki ⁽¹⁵⁾.
- (19) W związku z tym Trybunał stwierdził, że ze względu na brak chronologicznego lub funkcjonalnego związku między umową z 2005 r. a nowelizacją ustawy o górnictwie z 2008 r. nie można traktować ich jako jeden środek pomocy.

2. PROCEDURA

- (20) Ponieważ Sąd stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji, formalne postępowanie wyjaśniające pozostaje otwarte. Ani Sąd, ani Trybunał nie stwierdzili bowiem, by w przedmiotowym przypadku decyzja o wszczęciu postępowania była obciążona błędem. Komisja musi zatem przyjąć ostateczną decyzję korygującą wady stwierdzone przez sądy unijne.

3. OCENA

- (21) Art. 107 ust. 1 TFUE stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Warunki te muszą być spełnione łącznie. Jeżeli jeden z nich nie jest spełniony, oceniany w ich świetle środek nie może zostać uznany za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

⁽¹²⁾ Wyrok w sprawie C-15/14 P, zob. przypis 11 powyżej; pkt 64, 65 i 69.

⁽¹³⁾ Wyrok w sprawie C-15/14 P, zob. przypis 11 powyżej; pkt 66 i 69.

⁽¹⁴⁾ Wyrok w sprawie C-15/14 P, zob. przypis 11 powyżej; pkt 92.

⁽¹⁵⁾ Wyrok w sprawie C-15/14 P, zob. przypis 11 powyżej; pkt 96 i 98.

- (22) W omawianym przypadku właściwe jest ograniczenie oceny do kryterium selektywności.

3.1. Selektywność

- (23) Aby można było uznać środek za pomoc państwa, musi on mieć charakter szczególny lub selektywny w tym sensie, że sprzyja tylko niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów.
- (24) Jak określono powyżej w motywach 12 i 13, art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie nie jest ogólnym systemem zwolnień lub ulg udzielanych niektórym przedsiębiorstwom. Przeciwnie, umożliwia on władzom węgierskim pobieranie wyższych opłat za przedłużenie zezwoleń na eksploatację. Takie same warunki stosowane są wobec wszystkich podmiotów znajdujących się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej.
- (25) Jak opisano powyżej w motywach 14 i 15, nie ma żadnych wskazówek, jakoby władze węgierskie w sposób nieuzasadniony rezerwowały dla MOL preferencyjne traktowanie względem jakiegokolwiek innego podmiotu, który mógłby znajdować się w porównywalnej sytuacji. Fakt, że przy ustalaniu wysokości opłaty za przedłużenie władze węgierskie dysponują pewnym – określonym ustawowo, ale nie nieograniczonym – zakresem uznania, nie wystarcza, by przyjąć, że ramy prawne określone w art. 26/A ust. 5 ustawy o górnictwie mają charakter selektywny.
- (26) W odniesieniu do łącznych skutków umowy z 2005 r. i nowelizacji ustawy o górnictwie z 2008 r., Komisja zauważa, że zgodnie z odnośnym orzecznictwem Trybunału jeden środek pomocy może składać się z połączonych elementów, pod warunkiem że w świetle ich chronologii, ich celu i sytuacji przedsiębiorstwa w chwili dokonania tych interwencji wykazują one tak ścisły związek, że niemożliwe jest ich rozdzielenie ⁽¹⁶⁾.
- (27) Jednakże, jak opisano powyżej w motywie 18, w niniejszej sprawie brak jest dowodów potwierdzających, że Węgry podpisały umowę z 2005 r., mając już wówczas zamiar podwyższenia opłaty eksploatacyjnej w przyszłości, co przyniosłoby szkodę innym – już obecnym na rynku w dniu zawarcia umowy lub nowym – podmiotom gospodarczym. Podwyższenie opłat eksploatacyjnych nakładanych na podstawie przepisów znolizowanej w 2008 r. ustawy o górnictwie miało miejsce w kontekście podwyżki światowych kursów ropy naftowej.
- (28) W związku z tym, jak stwierdzono powyżej w motywie 19, ze względu na brak chronologicznego lub funkcjonalnego związku między umową z 2005 r. a nowelizacją ustawy o górnictwie z 2008 r. nie można rozpatrywać ich jako stanowiących jeden środek pomocy.

3.2. Wnioski z oceny

- (29) W oparciu o powyższe ustalenia Komisja stwierdza, że ciąg działań podjętych przez Węgry, tj. umowa o przedłużeniu z 2005 r. i późniejsza nowelizacja ustawy o górnictwie, nie stanowiły selektywnej korzyści na rzecz MOL.
- (30) Zważywszy, że ciąg działań, na który składa się umowa z 2005 r. i późniejsza nowelizacja ustawy o górnictwie, nie ma charakteru selektywnego, nie ma konieczności oceny, czy spełnione są inne warunki istnienia pomocy państwa na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE.

4. WNIOSEK

- (31) W świetle powyższego, w wyniku ponownej oceny domniemanej pomocy, która była przedmiotem decyzji o wszczęciu postępowania, stwierdzono, że badany środek na rzecz MOL, tj. połączenie umowy z 2005 r. z nowelizacją ustawy o górnictwie z 2008 r., nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE,

⁽¹⁶⁾ Sprawy połączone C-399/10 P i C-401/10 P Bouygues i Bouygues Télécom przeciwko Komisji i in., EU:C:2013:175, pkt 103 i 104.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Połączenie stałej opłaty eksploatacyjnej określonej w umowie o przedłużeniu, zawartej pomiędzy państwem węgierskim a MOL Nyrt. w dniu 22 grudnia 2005 r., i późniejszej nowelizacji ustawy XLVIII z 1993 r. o górnictwie nie stanowi pomocy państwa na rzecz MOL Nyrt. w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Węgier.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL